

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 126.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939663520/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

»Hører Pastor Frank egentlig til de Hellige?« spurgte han. »Man siger det jo, men jeg siger at han mere ligner en *Mand* end en *Helgen*,« svarede Minona.

Helene tog Ordet: »Meningen er meget deelt om Pastor Frank. Blandt Præsterne ansees han af nogle for en Sværmer, af andre for en Fritænker og Oprører. Hans Menighed elsker ham og jeg har heller aldrig hørt nogen Præst der synes saa besjælet af en overmenneskelig Aand, naar han forkynnder Guds Ord. Men han blander ikke, som de Hellige, Christendommen ind i hvert Forhold og hver Samtale i det daglige Liv, og endnu mindre søger han at holde den i Dunkelhed, ved at undertrykke og fordømme Tvivlen, der kunde føre til en Undersøgelse. Frank er en usædvanlig frisindet Mand, og de der ikke dele hans Tro, maatte ønske at de deelte hans Troskab og Sandhedskjærlighed!« –

»Det forekommer mig dog at en christen Præst er *for* frisindet, naar han directe eller indirecte giver den Vantro Medhold, som undergraver Kirkens Grundvold, og aabenlyst søger at styrte den.«

»Frank giver ikke Vantroen Medhold! paa rette Tid og Sted gjør han kraftig Modstand. Af en Flok søvnige Kirketrælle har han skabt sig mange begeistrede Tilhængere, der kjæmpe med som Frivillige i Religionsstriden – istedetfor at de andre Præster i det Høieste ved at benytte sig af den almindelige Sløvhed og de brugelige Bedøvelsesmidler, *hindre* en Flok ligegyldige Christne i at gaae over til Fritænkerne. – Er det ikke bedre for Kirken at trues af et aabenlyst Angreb, end at undergraves af Rotter og Muus? Var jeg Christen, vilde jeg heiler see Templet falde for Fjendehaand, end at det skulde forraades af Præsterne og Menigheden.« – »Hvis De *var* Christen, vilde De ikke tale som om den *maatte* falde!« »Jo, jeg vilde ligefuldt ansee et Fald for sandsynligt, men saa vilde jeg troe paa dens Opreisning i en bedre og sandere Form. Som »almindelig« kan den ikke bestaae, thi det er en Indbildning som Oplysningen maa tilintetgjøre – den christne *Tro* er ikke almindelig, men yderst sjælden.« »Venter De at Oplysningen skal tilintetgjøre en Magt der har bestaaet i saamange Aarhundreder, saa tager De fejl. Den kan gjøre de Svagsynede blinde – men den kan ikke berøve Solen en Straale af dens Glans. Man har et gammelt Ordsprog: Der er en Sol paa Himlen, hvorvel den Blinde ikke kan see den.«